

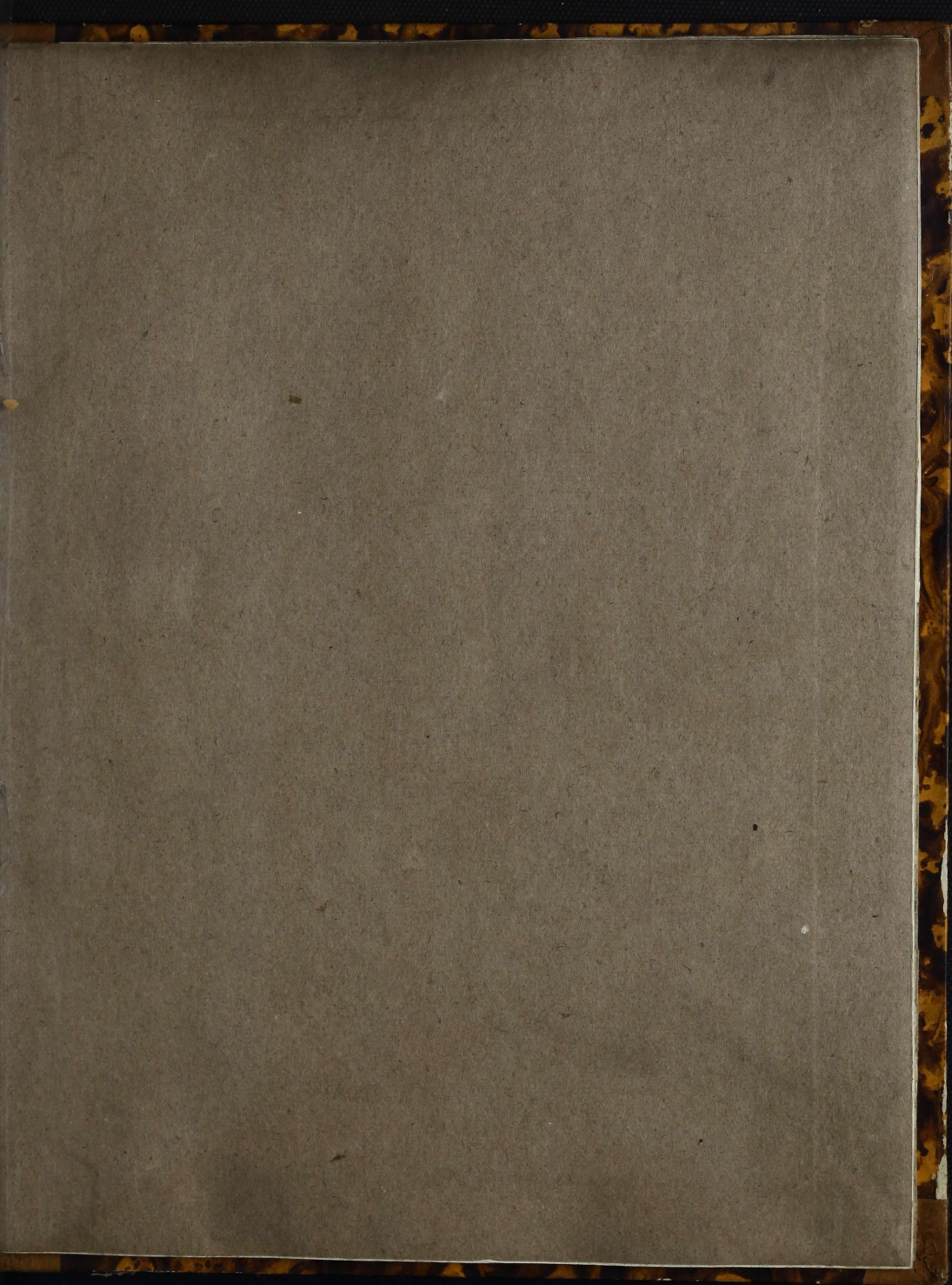

Hung. o. f.

975

H. M. K. T.

782

075
TRIUMPHUS FIDEI

az az:

NAGY PROBAKES KESERTETÉKEN
HITNEK GYŐZEDLEME

Melly praedikáltatott a' Váradí temető kertben 3.
horâ 10. 1645 élesztendőben;

Az Nemes és szemérmetes Szűznek,

V A R A D I J U D I T H N A

Az Nemes és Nemzetes

V A R A D I M I K L O S N A

Móstan

A' méltóságos Erdélyi FEJEDELEMNEK
minczadosának; egyſzer s' mind a' Tekintete
és Nágos Iktari Bethlen Catharina Afſzſzonymnak,
a' Tekintetes és Nágos Albéſi Zolyomi
Dávidnak Hites-Társának,
minden javainak Praefectusának; szerelmes egy-
gyetlen egy leányának teste felett.

Dobay Sándor

Samuel 1739

1. Johan. 5. v. 4.

Ez a diadalom, melly meg-győzte e' világot, tudni illik a' mi Hűbánk.

Roman. 8. v. 37.

Sőt inkább mind ezekben diadalmasoknál fellyebb valók vagyunk.

Nyomtatott Váradon SZENCI ABRAHAM által, 1645.

B. H. Circ. D. J. Zlandar
L. H. Ab. L. H.

TRIUMPH FIDEI,

Hebr. 11. v. 17.

*Hitnek általa áldozá-meg Abrahám az Isákot mikor kéfért.
nek, amaz ő egygyetlen egy fiát mondom hogy meg-áldoz-
ta, azt, a ki az ígéretekét vőtte volna.*

E Z Caput szól sok Pátriarcháknak hitek-
ről, s' azoknak hiteket commendállya
minékünk; kik között az Abrahám-is
elöl-hozatik, az ő hitinek nyilván-való
bizonytság-tételével edgyütt.

Az Abrahámról két dolog mondatik:

- I. Hogy az Isten parantsoláttára az ő lakta föl-
dét el-hadta; *v. 8. Hitnek általa mikor bivatott
volna, &c.*
- II. Hogy az ő fiát meg-áldozta; *Hitnek általa ál-
dozá-meg Abrahám az Isákot, &c.*

Ez igék két részekre hasádnak:

Az Ellőben, az Abrahám kéférteti, avagy pro-
báltatása adatik előnkben.

A' Másodikbá, az Abrahámnak engedelmesége.

Az első Rész im ez igékben foglaltatik-bé: *Abra-*

rtetnék, meg-áldozta az ő

nevezik: *Hitnek általa áldozta-meg Ábrahám az ő fiát, &c.*

elsőben három dolgot kell meg-jedzenünk:

1. A' meg-késértetett személyt. *Az Ábrahám.*

2. A' késértő személyt. *Az Isten.*

3. A' dolgot mellyért meg-késértetett. *Az Isak.*

A' második részben-is két dolgot kell eszünkben tartanunk:

1. Ez engedelmes tselekedetben az Ábrahám-nak eleven és kész voltát: *Meg-áldozá az ő fiát.*

2. Az hatalmas okot, melly őtet ez nehéz dolognak végben vitelére kifiztette: *Hitnek általa áldozá-meg Ábrahám &c.*

En most ti ellőttetek mind ezekről darabonként, a' mint osztám, nem szólhatok; mert talám ti-is nem halgatók addig: hanem csak ennek veleit adom előtökben, s'ilyen két Tanuságot hozok ki belőle:

I. *Az Isten, a' nagy és erős hitű embereket nagyon és erősen ez életben meg szokta kísérgetni és próbálni.*

II. *A nagy próbák és kísértekek között, az igaz hit térsz engedelmesse, és békeséges tőrővé az embert.*

I.
TANU-
SÁG.

A' mi az első tanuságot illeti, annak igazságát így adom előtökben:

I. Ha az Ábrahám-túl Isten kívánta volna, hogy vala-

valamellyik jó szó halló szolgálta nagy proba, és kéfértet vólt volna; mivel az Abrahámnak hiti, nagy és erős az ő engedelmes szolgáját, hanem az ő engedel fiát kívánna hogy meg-áldozza.

2. Ha Isten azt parantsolta volna Abrahámnak, hogy az ő hűséges baráti közzül áldozzon-meg, a' kölyk hű volna hozzámint Jonathán Dávidhoz; elég nagy proba és kéfértet vólt volna ő rajta: De mivel Abrahám nagy és erős hitű vólt, nem az ő szerelmes hű baráttját; hanem az ő gyenge Isákját kívánna az Úr hogy fel-darabollya. Nagy proba hivek el-hidgyétek!

3. Ha valami fogadott fiát kívánta volna Abrahámtól Isten hogy meg-áldozza; ez nagy proba, kéfértet vólt volna ő rajta: De mivel nagy és erős hitű vólt Abrahám, nem fogadott fiát; hanem az ő természet szerént való fiát, az ő ágyékából származott fiát hadgya s-parantsollya az erős mindenható hogy fel-metéllye. Nagy proba hivek!

4. Ha Abrahámnak vóltanak volna sok fiai akkor, kik közzül edgyik Isák vólt volna, s' azok közzül Isákot kívánná Isten hogy fel-mészárolná, elég proba lótt volna Abrahámon: De mivel nagy és erős hitű vólt, Isáknál több fia nem lévén, az ő edgyetlen edgy fiát kívánna Isten hogy meg-áldozza.

ba, ez hivek!) (
 ...vólna, mikor Isten ki-
 ... meg-áldozná; nagy proba vólt
 ...mulágának idejébenn-is rajta: de immár
 ...gedett vén ember vólt, olly vólt, kiből a'
 ...zet-is meg-szűnt vala, a' mint az Apostól erőf-
 ... Rom. 4. 19. De mivel Abrahám nagy és erős hitű
 ... Isten az ő vénségének idején kívánnya, hogy
 ... Isákját meg-áldozza, még penig nem iffuságá-
 ...k hanem az ő vénségének Isákját.

6. Am-bár lótt vólna az ő vénségének gyermeke,
 csak lótt vólna Ismael, elég probalótt vólna ez ő raj-
 ta: De mivel nagy és erős hitű vala az Abrahám,
 nem Ismaelt, hanem az ő igaz ágyokból valót, az ő
 erőtelenségének szerelmes edgyetlen edgy fiát, az
 ígéretnek fiát, a' könyörgésnek fiát, a' sok köny-hul-
 latásnak fiát, az Isákot hadgya s' parantsollya az Ur
 hogy meg-áldozza.

7. Ha Isten kívánta vólna Abrahámtól hogy olly
 fiát áldozna-meg, mellyben nagy gyönyörűsége
 nem vólna, elég proba vólt vólna ez ő rajta: De mi-
 vel nagy és erős hitű volt Abrahám, olly fiát kíván-
 nya Isten hogy meg-áldozza, melly az ő szerelmé-
 nek fia vólt.

8. Ha az Isten parantsolta vólna Abrahámnak,
 hogy valakinek adgya hogy fel-vagdallya az ő fiát,
 elég

elég nagy proba volt volna ez
és erős hitű volt Abrahám, önnön.
Atyának, a' keserves Atyának, hadgya s' parancsa
az erős mindenható, hogy maga darabollya, m.
mészárollyá-fel az ő fiát; a' hol az Abrahám szíve
disputálhatta volna magában: Hogy hogylennék
gyilkosa, hohéra a' magam fiának? Ez a' proba hi-
vek ez!

9. Ha Isten azt parantsolta volna Abrahámnak,
hogy mindgyárt meg-áldozza az ő fiát Isákot az
ő baráti, jó-akaro elött, a' kik talám meg-menthet-
ték volna Isákot a' bárdtúl, elég proba lőtt volna ez
őrajta: De mivel nagy és erős hitű volt az Abrahám,
Isten azt parantsollya néki, hogy harmad napi járó
földre vigye, s' ott ontsa-ki az ő edgyetlen edgyének
vérét, szívet bélit ott dőjtse-ki, és életét az ő Isákjának
ott fogyassa-el. Láttjátok és halljátok hitek e' ta-
núságnak igaz és álhatatos voltát. Mellyel soha sen-
ki nem kísértheti-meg embert, hanem tsak az Isten:
mellynek senki meg sem felelhet, hanem tsak A-
brahám.

Job felől ilyen tanubizonyfágot téfzen az Isten:
*Job. 1.8. Vöde eszedben Sátán az én szolgámat a' Jobot?
hogy nintsen ő hozzá hasonlo e' földön, a' ki olyan töké-
letes igaz és Isten-felő ember volna, és a' gonofságnak utá-
loja. Mivel ilyen embervolt, tudgyátok mint meg-
kísérgettetett és próbáltatott a' Job.*

Elég

marhájának el-hajtása a
 Mivel nagy és erős hitű va-
 és erősen meg-probálá az Isten, s'
 követ által ehez ragasztya az ő szolgál-
 ófágra való vitéleket és le-vágattatásokat. *A*
kat pedig fegyverrel meg-ölek, és tsak magam szá-
laldék-el, hogy tenéked hirt tennék.

Még ezzel-is meg nem elégszik az Isten, mivel a'
 nagy és erős hitű volt, inkább meg-probállya.
 Mert még mikor az első követ szollana, imé jöve
 más-is, a' ki monda: *Az Istennek tüze le-esek az*
égből és meg-égeté a' juhokat, és a' te szolgálodat meg-emész-
té, és tsak magam szaladek-el, hogy tenéked hirt te-
gyek. v. 16.

Még ezzel-is nem elégedett-meg az Ur, hanem,
 mivel nagy és erős hitű volt a' Job, még-is jobban
 meg-probállya. Mert még mikor a' másik követ szol-
 lana, el-érkezék a' harmadik-is, a' ki monda: *A' Chál-*
deusok három sereggel ki-űténék a' tevékre, és el-hajtáka-
zokat, a' szolgálakat-is fegyverrel meg-ölek, és tsak én ma-
gam szaladek-el hogy y tenéked hirt tegyek, v. 17.

Még ezzel-is meg nem elégszik az erős minden-
 ható, hanem mivel a' Job nagy és erős hitű volt, job-
 ban és erősebben meg-probállya. Mert még mikor
 a' harmadik követ szollana, érkezik a' negyedik, ki
 nagyobb szomorúságot hoz néki, mondván: *A' te*
fiaid

*fiad és leányid észnek vala és bort isznak vala, az ő első
szülött bátyoknak házában, v. 18. Esimé nagy szél tá-
mada a puszta felől, és a háznak négy szegét meg-röndi-
té, a te fiadra rájok szakasztá a házat, meg-balának, s
tsak magam szaladék-el, hogy tenéked hirt tennék, v. 19.*

De még ezzel-is nem elégszik-meg az Ur, hanem
mivel a' Job nagy és erős hitű szolgája volt, még-is
jobban meg-késérgeti, mert az ő barátit ellene tá-
masztja, kik vádollyák hypocritasággal, tsalárd-
sággal. Annak-felette a' maga tulajdon feleségét reá
támasztja; oh rettenetes nagy késértet! Arra kénsze-
riteni hitese férjét, hogy az erős Istent átkozza-meg.

De még ezzel-is nem elégedett-meg az Isten, mi-
vel a' Job nagy és erős hitű vala, még-is erősebben
és jobban meg-késérgeté az Ur: mert az Isten önnön
maga szállászembén véle, keserves dolgokat irt ő el-
lene, és az ő haragjának nyilat az ő lelkében lótte.
Meg-áll a' tanúság, hogy az Isten a' nagy hitű szol-
gait és szolgálóit itt ez életben igen és nagyon meg-
szokta próbálni.

*A nagy próbák és késértetek között, a' hit tévzi az embert
engedelmesé és békeséges tőrővé.*

II. TANU-
SÁG.

IHon itt Abrahámot az Isten igen meg-probállja,
s e' probában tsak egyedül a' hit tévzi engedelmes-
sé és tsendeszsé. A' hit tselekeszi azt, hogy az Isten-
től vott leg drágább és kedvessebb javainkat ő öm-
B mel s' jó

mel s' jó kedvel újjobban vizsgálja adgyuk az Urnak. Ihon ez mi textusunkban, jollehet a' kedves Isák az Abrahám kebelében vagy on; jollehet Abrahám szivében tartja az Isákot; mind-az-által a' hit azt tselekeszi, hogy az Ur kívánságára örömmel áldozza meg az Urnak.

Rationes 1. Mert a' hit maga jöként tsak egyedül az Istennek s' nem egyéb teremtetett állatnak engedelmes, úgy hogy valami örömet, jót az Ur tól votta a' jó hitű ember, azt tudgya hogy nem magáé, hanem az Uré. Azért azt az Urnak nagy engedelmeséggel vizsgálja adgya, és meg-adgya az Urnak, mint a' Job: *Az Ur adta s' az Ur vette el-is, legyen áldott az Urnak neve.* Az Eli Pap-is: *Ur ó s' tselekedgyék úgy a' mint az ó szemei előtt kedves.*

2. Mert a' hit az Istennek akarattját mindenek felett fel-magasztallja, minden mi akaratunkat az Istennek akarattja alárendeli, hogy attul függjön. A' hit tudgya hogy az Isten minden kegyelemnek adója, ó ad mindent minékünk, ó veszti-is el mi tőlünk mikor akarja. Az Isten mindeneket tulajdonának mond: *Avagy nem szabade ennékem azt tselekednem az enyimből a' mit akarok?* De a' hit azt mondattya a' keresztyén emberrel: Minden valamim vagy on nem enyim, hanem Istené. Semmim nints nékem, hanem mind Istené. Az én fiam nem enyim; hanem Istené.

Istené. Az én leányom nem enyim; hanem Istené. Az én feleségem nem enyim; hanem Istené. Az én férjem nem enyim; hanem Istené. Mind fiam, leányom, feleségem, férjem Istené, nem enyim. S mikor néki tettzik, mint magáét én tölem el-vészi.

3. A' hit békeséges tőrővé téfzi a' meg-keseredett lelket a' próbák közt. Mert; A' hit semmi kárt sem nem talál, sem nem lát, az Istenhez való alázatos engedelmestségben, sőt inkább nagy hasznót. Minden engedetlenség, békételenség, a' hitetlenségből és vakmerő engedetlenségből származik. Demikor a' kegyelemnek Attyának, s' a' minden vigasztalásnak Istenének engedünk, hitből vagy on, s' ez illy engedelmességet semmi kár nem követi; hanem nagy haszon. Ihon itt Abrahám meg-áldozza az ő edgyetlen edgy fiát, de az Isten látván ebben az Abrahám engedelmeségét, viszsza adgya az Isákot, sőt ezzel sem elégszik-meg az Ur, hogy viszsza adgya az Isákot, hanem esküvéssel kötelezi magát arra, hogy meg-áldgya; nem tsak meg-áldgya, hanem meg-áldván meg-áldgya; nem tsak meg-áldván meg-áldgya, hanem meg-sokasította; nem tsak meg-sokasította, hanem meg-sokasítván meg-sokasította az ő magvát, mint az égnek tsillagit. Az edgy fián sokezer fiakat nyér az Abrahám Istentől, annyit mennyi az égnek tsillagi. Valamikor a' mi javainkat Isten-

nek adgyuk, avagy többet ád érte, avagy jobbat szolgáltat helyette.

4. 4. Azért téfzi a' hit békefészes tűróvé a' kegyes lelket a' késértetek között, mert a' hit valamikor az Istent magájévé teheti, akkor az Isten mindenben minden azillyen embernek. Valami óróme embernek lehetne, fiában, leányában, feleségében, barátiban, kazdagfágában, egészségében; mind azta' gyönyörűséget az Istenben a' hit fel-találja. Mi vagy on a' te fiadban, leányodban, jószágodban olly, mellyet Istenben fel nem talál nál? A' te fiad semmi jót nem tehet teveled Isten nélkül; a' te leányod nem örven-deztethet-meg tégedet Isten nélkül. Mind ezek Istennel jók. Meg-áll azérr e'tanúság-is, hogy a' nagy probák és késértetek között, a' hit téfzi az embert engedelmes sé és békefészes tűróvé.

Ulfus Exhort.

Ha a' nagy hitű emberekre nagy probák és késértetek szállanak ez életben, és azok közt tsak a' hit az, melly az embert békefészes tűróvé téfzi. Nosza tehát szerezzünk hitet magunknak, és éllyünk hitből, mert tsak a' hit téfzen minket erősekké a' nyomorúságoknak szenvedésére.

Itt immár azt kellene meg-látnunk: Mitsoda a' hit? Hogy hogy és mitsoda eszközök által szerezhetünk magunknak hitet? Mitsoda jelekből is mérhetnők-meg ha vagy oné hitünk vagy nintsen? Es
végtére

végtere mitsoda hasznok származnának a' hitből mi reánk? De mindezekből most az időki-rekeszt; hanem fordulok az alkolmatoságra.

Ez szent írásbéli darab letzkét Isten-felő hivek, illendőnek és alkolmatosnak ítéltem, mind ez előttünk fekvő Szűz RE, kit a' kegyetlen fárga halál, az ő keményfégének mindeneket meg-fonnyasztó derével meg-hervasztván, a' mi szivünknek keßerűségére ez fekete bárkában zárt, s' mind penig ennek meg-keşeredett szerelmes Attyára, e' mi Nemzetes Urunkra és atyánk-fiára nézve, hogy e' szomorú siralmas helyen, ez szomorú siralmas alkolmatosfággal elóttetek róla tanítanak.

Abrahám itt e' mi textusunkban meg-keşeredett atya: Mert az Isten Abrahámnak vénfégében adta vala Isákot. Isák azért az ő vénfégének fia vólt, sok könyörgésnek fia vólt, sok köny-hullatásnak fia vólt, az ő erótlenségének fia vólt, olly fiú vólt, ki felől Abrahám azt ítélte, hogy az életnek örökőse vólna, mivel-hogy az ígéretnek fia vólna, az Isten illyen fiat kíván tőle hogy meg-áldozzon, *Genes. 22.* Ez úgyben és siralmas állapotban az Abrahám mit csinál? mint viseli magát? zugolodiké az Ur ellen? mondgyaé: Uram kedvezz az én gyermekemnek? Nem, hanem azt mondgya a' textus, hogy: *Meg-áldozta az Isákot.*

Te-is, itt előttünk zokogo Nemzetes Urunk, meg-keseredett Atya vagy, meg-vallyuk, mert az erős mindenható nem magaddal áldoztatta, hanem maga magának meg-áldozta ez te edgyetlen edgyeder, ez te szerelmes leányodat, kit az Ur tenéked a' te életednek majd mint edgy meg-hanyatlott részében adott vala, hogy ez lenne a' te jóvendóbéli erőtelen vénfégednek istápjá. Ezt sok könyörgéssel nyerted volt Istétől, ez nem egyéb volt, hanem a' te köny-hullatásodnak leánya, olly leányod, melly által itéled vala hogy fiat-is fogadhatz vala magadnak. Ezt áldozta-meg az Ur magának. Bizony nagy proba! De ez ügyben mint viséled magadat? Zugolodolé az erős mindenható ellen? Mondodé: Uram! miért nem kedveztél az én leányomnak? Noha Abrahám nem vagy, mind-az-által az Abrahám fia vagy. Ne tselekedd, hanem az erős mindenhatónak meg-látogató kezei alatt alázd-meg magadat, s' mondgyad az Eli Pappal: *Ur ó s' tselekedgyék ugy, a' mint az ő szemei előtt kedves.* Abrahám nem mondgya itt: Uram az én örömömet miért kívánod? ez áldásodat nálam mit irégyled? Nem, hanem meg-áldozta az ő fiát, azt mondgya a' textus. Oh én Uram! mitsoda az, a' mit te én tőlem kívánsz? Kitsoda az, a' kit én tőlem kérsz? Az, az én edgyetlen edgy fiam az Isák; az én szerelmemnek fia; a' te igére-

igéretednek fia; az én vénéységemnek fia; bizony Uram néked adom őtet: Ugy vagyom hogy én őtet felette igen szerettem, de én inkább szeretlek tégedet, hitem által nyertem vala én ezt te tőled: Az én te hozzád való engedetlenségem miá el sem vesztém őtet, nem tartom-meg őtet te tőled. Ha Isák ezer fiám volna ennékem, mind tiéd lenne Uram. Jollehet én atya vagyok ő néki, de Istene nem vagyok: Te pedig mind Attya s' mind Istene vagy ő néki; ha meg-ólóm-is, te meg-elevenitheted őtet; ha meg-válom-is az én fiamtól, de soha el nem veszté őtet, mert te mondottad: *hogy Isákban hívattatik a te magod.*

Igy te-is meg-kefередett atya, Abrahámnak igaz magva lévén, szemben szóknélé az erős mindenhatóval? mondodé hogy: Uram ez én örömmömet miért kívánod? ez te áldásodat nálam mit irégyled Isten? Távoly légyen ez tőled, ha az Abrahámnak fia vagy: hanem add jó kedvel az Urnak ez te szerelmes leányodat, mondván az Abrahámmal: Uram! néked adom őtet, úgy vagyom hogy én őtet felette igen szerettem, de én inkább szeretlek tégedet, hitem által nyertem vala én ezt te tőled, imé most-is te hozzád való keménységemben tőled meg nem tartom, tiéd volt Uram. En atya voltam ugyan ő néki; de te Attya s' Istene vagy; az én gond-viselésém alól, vedda te örökké való gond-viselésed alá. Az én szívemből

vemből vedd-els' redd a' te szentfészes szivedre mint edgy petsétet; az én karjaim között vedd-el, és redd a' te karjaidra mint edgy bélyeget.

Uram! úgy vagyon meg-keferített az Isten, el-vévén tőled ez te edgyetlen edgy leányodat; de gondold-meg, hogy ez nem egyéb, hanem mennyei Atyádnak fujtolási; Emlkezzél-meg arról, hogy te mostan a' Christus Scholájában a' letzkére elől szólítottátál, hogy meg-tesék, mennyi hitet, békefészes tőrést, tanúltál mind ez ideiglen, és ha szent Job módgyára olyan jó neven veheredé Istentől ez meg-látogatását, mint az el-vótt sok jókat. Békefészes tőrés által birjad hát lelkedet ez próbában, s' az Istent igaz hitednek általa kaptsold hozzád, szolgál az Urnak alázatosságban, mert a' hatalmas Ur a' tökéletes szivel és jó kedvel néki szolgáló embert né utállja-meg. Még az Isté bé-tölti nevetésséggel a' te szájadat, és ajakidat örvendetes vigaféssal, a' te bódogságod még meg-adatik, és tűzednek szikrája fényessen tündöklök. Noha az Urnak haragja gyakorta nyomorgattya az ő hiveit, mint ha halálos-képpen gyűlölné őket, tsikorgattya az ő fogait ellenek, mint edgy ellenséss, és az ő szemeinek fényét reájok mereszt, mint az Job példájából meg-tettzik; mind-azáltal az igaz meg-tartya az ő útát, és a' tiszta életű ember inkább meg-erősítettetik az Istennek meg-látogatási által. Annak-okáért szolgál az erős mindenhatónak, s' léss békefészes tőrő. A' reménféssnek Istene töltsön-bé minden örömmel és békeféssal a' hitnek általa, hogy reménféssal búvólkódgyél a' Szent Léleknek ereje által, AMEN.

VARADI MIKLÓSNAK,

Móstan

A' méltóságos Erdélyi Fejedelemnek Váradi Harmincz-
adósának, egyfzer-s' mind a' Tekintetes és Nágos, Iktári Bethlen
Catharina Aszfzonymnak, a' Tekintetes és Nágos vitéz Urnak, Al-
béli Zolyomi Dávidnak Hites-Társának minden jávainak
Praefectusának;

szerelmes Házas-Társán:

BANREVI ERSEBETEN,

Es négy szép magzatin,

ugy-mint:

VARADI	{	ANNAN,	{	való keserves köny- hullatása, síralma.
		JUDITHON,		
		ERSOKON,		
		GABORON,		

Kik tizen-három esztendőnek el-forgási alatt, mirigy által (an-
nak terhét bizonyos napokig békeféggel viselvén) fok fohászko-
dások között tsendeszen, az Urban ki-multak, el-aluttak, és
lelkekre nézve a' mennyei polgári társaságban, imillyen
rendel bé-költöztek:

ANNA, Ch. Urunk születése után, 1632 eszt. 16 napj. Mind sz. h. Eletének 5 eszt.
GABOR, 1637-ben, 29 napján Boldog Afz. hav. midőn élt volna 7 napokat,
s' meg annyi órákat.

ERSOK, 1638-ban, 16 napján Bold. Afz. h. Eletének heted-fél esztendejében.
(BANREVI ERSEBETEM, 1639-ben, 12 napján Boldog Aszfz. havának,
Eletének 27 esztendejében.

JUDITH, 1645-ben, 2 napján Boldog Aszfzonym havának, Eletének 14 eszt-
endejében és 3 holnap.

A SZOMORU FERJNEK ES EDES A-
tyának szavai a' meg-hóltakhoz.

Eg drágább embernek két szeme világa,
Melly ha el-távozik a' testnek vaksága
Következik; s' mulván minden vigasága.
Reá száltsak nagy bu, s' világnak ő gond-
Edgyik szemem fényle te valál énnékem (gya.
BANREVI ERSEBET szerelmes jegyesem,
Második valátok édes Tsómóréim,
Kedvem szerént nevelt szép virág szálaim.
De mihelyen tőlem el-fosztta a' halál
Titeket; mint tolvaj, ki titkon útat ál,
Hagyatám ugy tőle, mint ki alamisnán
Eletét tengeti; s' lassatskán jár után.
Szerelmes virágom, én édes Angyalom,
Mennyei Uramtul adatott hú Társom
BANREVI ERSEBET, kedvem s' vidámsá-
Hogy esék illy hamar tőled távozásom! (gom,
Eltedben világom fénlík vala nékem;
Mert valamit szemem lát, s' gondolhat szivem,
Mindenekben tudom vólt öregbülésem,
Szegényeket szánó, s' tápláló kedvesem.
Ti-is szemem előtt villago Tsillagim,
Edes Istenemtől vótt ajándékaim,

Szivem

Szivem vidámitó tsátsogo Zajkoim,
Miért hagyátok-el én édes Bárányim!

Mikoron e' földön jóra tanitalak,
S'Mint édes atyátok gyakran apolgotlak,
Múlándó kintset-is gyűjtök s' takargatok
Számotokra; oh melly hirtelen el-hultok!
Ti nálatok nélkül már halál életem,
Keferűnek tettzik még a' méz-is nékem,
A' mellyért szivemnek gyászszát-is viselnem
Mind addig kell, miglen el-költözik lelkem.

A' MEGHOLT ASZSZONYIALLAT
szól meg-keferedett Férjéhez.

R Ajtam siránczó szerelmes Hitefem,
Isten után minden én gyönyörűségem,
Mig, ó ki teremtet meg-hagyta életem
Veled; Mint hú Dajka azt kellett mivelnem.
De meg-botsás nékem hogy ha mit vétettem,
Aldását Istennek mindenben helyettem
Kévánom; Országát az után. Szerelmem
Többet veled szólnom már nem lehet nékem.

A' MAGZATOK-IS SZOLLANAK
siránczó Attyokhoz.

E Des árva Dajkánk, gyámoltalan Atyánk,
Ki ugy-mint Nahumi maradál, sir orczánk
S'Neved változtatván Márának mondhat-
nánk,

Mind-azáltal enyhűly, s' halljad mint szólhat
 Tennen magad vallad Isten adományi, (szánk:
 Vóltunk kezeidnél ó szép ajándéki,
 Mit tehetünk azért hogy kedvedet szegi,
 Ur ó, s' a' mit akar azt tselekedheti.

A' virágokat-is el-szokta plántálni,
 Edgy helyből más helyben által-költöztetni
 A' Kertész; s' ó magát úgy gyönyörködteni:
 Ezt szokta Isten-is óvéivel tenni.

Nem szükség hát néked rajtunk kesergeni,
 El-távozásunkon könyveket hullatni;
 Mert drága hely mellyet mi kezdettünk lakni,
 Nem lehet senkinek azt ki-beszélleni.

Ha tovább éltünket Isten hagyta volna,
 Jól tudgyuk hogy kedved azt tartotta volna;
 De a' bűn úgy nálunk szaporodott volna,
 Mellyért a' halál-is fanyarúbban fogna:

De most nem fok terhe vállainkat nyomta
 Melly miatt ostroma kevelése-is tarta,
 Ez-is ide járúl, hogy ha éltünk volna
 E' világi fok gond szivünk járta volna.

Jobb vólt hát meg-halni most, mint tovább élni,
 Akar-ki-is ennek okait értheti,
 Mellyeket hogy ha ki elméjében venni
 Nem késik; meg-szűnik hallottit siratni.

Nem-is úgy hagyunk-el édes atyánk téged,
 Hogy soha ne látna minket a' te színed,

Tsak

21
Tsak ideig való, bátor ezt el-hidgyed
Nékünk kedvesünknek, majd velünk kelle ned.

*A KESERVES ATTANAK SZA-
vai szerelmes magzatikoz.*

EDgy madaratskát ha kap kedvére tartya
Az ember; Etelét, s' italát meg-adgya,
Kalitkáját szépen hozzája formállyá;
De ha el-szalasztya igen meg-sohajtya.
Magzattyát hát ember hogy-hogy ne ohajtsa,
A' ki maga tagja, s' Isten ábrázattya,
Mig szem előtt forog kedve s' vidámsága
Szüléknek; s' nem volna szomorú válása?
Nem vólt olly Mostoha ki fiát nem szánta;
De meg arra térek Isten Decretoma,
Mellynek soha nem vólt senki el-bontoja,
Azért hagyom dolgom a' hatalmas U R R A.

K O P O R S O I V E R S.

ITt nyugszik tetemek őt szép virágoknak:
BANREVI Ersébet szerelmes Társomnak
Anna, Judit, Ersök, s' Gábor rajzatimnak,
Kik tiz s' három esztendőök alatt ki-múltak.
ERSEBET Hitefém kivel nyájasságban,
Tizen-öt esztendőt éltem e' világban,
URAHÓZ költözék Jánúariusban,
Eltének huszon-hét esztendős korában.

ANNA

ANNA első rajja hét esztendőt töltvén,
 Ezer hat-száz felett harmincz kettődikben,
 Mint-szent hónap szintén a' leg középidben,
 Anyja előtt kedvem meg-szegé véletlen.

ERSOKOM-is lévén esztendő's heted-fél,
 Jánuáriusban mikor fénlik a' DEL,
 Ezer hat száz harmincz és nyolczban bé-lép-
 Nénnyét kész követni útára eredvén. (vén,

GABOR hét napokat, s' majd annyi órákat
 Számlálván el-siet, s' úgy végzi azokat,
 Harmincz hét esztendő elein; útakat
 Ne tsinálna néki világ gonoszokat.

JUDITH penig éltem tündöklőbb világa
 Ki vala egyedül; s' vénségem Istápjá,
 Tizen-négy esztendő's, s' három holnap tájba,
 Annyát, Nénnyét, Hugát, s' kis Öttsét azonba.

A Z O L V A S O K H O Z
 ES SIR ASOKHOZ VALO VERS.

E Z Oszlopnál álló keresztyén Olvasó,
 E' verseknek légy te ajtaját bé-zárlo,
 Te-is vas-lapáttal s' kapákkal itt járó,
 Sír Asó; légy innen áldással el-muló.

Mert valaki tudva ezt meg-károfittya.
 Vagy, melly nagyobb, földből testeket ki-hán-
 Testére amaz nagy Istennek ó átka (nya,
 Reá-száll, kétfég nints semmi ez dologba.

V E G E.

